

په یامی کومیتته ی ناوهندی کومه له به بونه ی نه وروژ و سالی تازه

نهم په یامه هر دوی نوی بوونه ووی سال له لایه ن هاورئ عومر ئیلخانی زاده وه له دهنگی کومه له وه خویندراوه

خه لکی تیکوشه ری کوردستان، خوشک و بریان

له لایه ن کومیتته ی ناوهندی کومه له و ه موو هاورییانی کومه له وه پر به دل سالی تازه تان پیروژ بایی لیده که یین و هیوادارین سالیکی پر له خوشی و سرکه وتنتان له ری داییت. دایکان و باوکان، نیمه باش ده زانین که هر ئیستا له روژي نه وروژدا زوربه ی ئیوه له ماله کانتان ناتوانن سفره ی نه وروژي برازیینه وه یان به قهرز و به زحمه ت توانیوتانه پیویسته کانی نه و نه وروژ دابین بکن، به لام به ه موو نه وانه وه به دلکی گه وروه پیشوازی له به هار، وه رزی بووژانه وه و ژیانه وه ده کن. سره برز و ه روا دل گه وره بن.

نیمه ی خه لکی کوردستان که بیست و سی ساله خوږاگرانه دژ به کوماری ئیسلامی راوه ستاوین و کولمان نه داوه و، نهم رژیمه له یه که مین نه وروژي دوی هاتنه سره کاری، خوین رشتنی روله کانمان و خو مپاره ی بو به دیاری هی ناین، نه ورو که گلو له ی جمهور ی ئیسلامی که وتوته لیژی و ترسی مهرگ به گیانیدا گه راوه، قه ده غه ی جیژن گرتنمان لیده کات. بو یه حه ق وایه نیمه ش به تی کرا و له وه لامدا، تا ده توانین نه وروژیکی شکو دار به ریوه به رین. با نه وروژي نه و سال بکه یینه سره رتایه کی تازه بو گه شه پی دانی شوږشی ره وای خه لکی چه وساو ی کوردستان.

نه ورو که سالی تازه جیژن ده گرین و دیداری نازیزان تازه ده که یینه وه، با یادی ه موو نه و تیکوشه رانه ریژ لی بگرین که بو وه دیهینانی به هاری شادی و نازادی و یه کسانی و بو رزگاری خه لکی کوردستان گیانینان له ده ستدا و سره مشقی کولنه دان بوون بو ه موومان، با له سه ری سالی تازه دا بچینه دیداری که س و کاریان و په یمانیان له گه ل تازه که یینه وه که ریگا و ری بازیان تا گه یشتن به نامانجیان، ون ناکه یین. هه روه تر با ریژ بگرین له و تیکوشه رانه ی که له زیندان و له ژیر نه شککه نه جده سهریان دانه نه واند و به شیکی عومریان له ناو زینداندان برده سر، یان له مهیدانه کانی به ربه رکهانی ی چه کدارانه دا به شیکی له نه ندای له شیان له ده سدا یان مالیان که وته بهر تالان و برو و شالای دندانه ی داگیر که رانی کوماری ئیسلامی و زور مه حروومیه تیان به سر دا سه پی ندر ا.

خوشکان و بریان، نازیزان!

ئیستا که له ه موو شار و دی ی کوردستان، خه لک جه ژنی نه وروژ ریژ لیده گرن و هیوای سره که وتن بو یه کتر له سالی تازه دا ده خوازن و پیوه ندیان پته وتر ده که نه وه، با قسه یه که له م ه لومهرجه سیاسیه بکه یین که ئیستا له نارادایه. هه موومان به چاوی خو مان ده بینین که خه لک رق و تووره ییان له م رژیمه زیادی کردووه و به هر بونه یه که وه ئیعتیراز و ناره زایه تی خو یان دهرده برن، بو ه مووان دهرکه وت که خاته می و ه او بیرانی نه که هر گوی ناده نه داخوازیه کانی جه ماوهر، به لکوو خو یان به شیکن له ده زگای سره کوت و داپلو سینه ری کوماری ئیسلامی و ه موو حه ولی خو یان خستووه ته گهر تا بهر به رووخان و لاوازیوونی نهم رژیمه بگرین و هر بو یه شه که له لای خه لکی ئیران بی ئیعتیارن. پاوانخوازانی ناو ده سه لاتیش، ناخوشه ویستی و نه فره تی جه ماوهر یان له م رژیمه بو دهرکه وتووه و به گشتی تیگه یشتوون که حکومه ته که یان که وتوته بو حرائیکی گه وره ی سیاسی و نابوو رییه وه و له بیرو رای گشتی جیهانیشدا بو سو و به دناون، بو یه ه موو هیژ و توانی خو یان خستووه ته گهر تا بهر به ره وتی روو له گه شه ی خه بات و ئیعتیرازی خه لک بگرین و به هیوان بتوانن جاری کیت ده سه لاتی ره ش و دندانه یان به سر جه ماوهر دا زال که نه وه.

